

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28264/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Милићевић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Путеви Србије“, Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ... и Града Крагујевца, чији је законски заступник Градски правобранилац Града Крагујевца, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11752/22 од 20.07.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11752/22 од 20.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11752/22 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1559/20 од 28.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу као сувласнику на име накнаде за противправно одузето фактички експроприсану непокретност означену као удео од 6/11651 на кп. бр. .. КО Крагујевац 3, улица ..., укупне површине од 11.651 м², уписану у ЛН .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиоца у овој парцели која на терену представља улицу ... има површину од 6 м² и који део је ушао у састав означене парцеле од непокретности означених по старом премеру кп. бр. .. и .. КО ... и полазећи од тремеће кп. бр. ..., .. и .. на североисток у границама ближе наведеним у овом ставу изреке, исплате солидарно 30.336,00 динара са законском затезном каматом од 28.06.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари изјављен од стране туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 130.433,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 11752/22 од 20.07.2023. године, одбијена је жалба туженог ЈП „Путеви Србије“ и првостепена пресуда потврђена у делу става првог и трећег изреке у односу на овог туженог.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. ЗПП поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/1, 18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је исплата накнаде за фактички изузето земљиште. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, побијаном одлуком је усвојен тужбени захтев и тужени су солидарно обавезани да тужиоцу плате накнаду, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Наиме, пасивна легитимација зависи од материјалног права које се примењује на утврђено чињенично стање у сваком конкретном случају, а приложена одлука ревизијског суда којом је другачије одлучено без утицаја је на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из изнетих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.02.2020. године и вредност предмета спора је 30.336,00 динара, што је испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије прописаног напред наведеним чланом 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија није дозвољена.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**